

Неща, които според мен трябва да се учат в началото на първия семестър

Йонко Йонков

15 октомври 2021 г.

Съждения

Просто съждение е просто изречение, което е истина или лъжа.

Пример: "Навън вали." е съждение, докато "Колко е часът" или "Тръгвайте" не са съждения.

Освен прости съждения има и съставни съждения, които са изградени от прости съждения, свързани чрез логически съюзи.

Пример: "Ако навън вали, то няма да ходя на университет." е съставно съждение.

Логически съюзи

Определение 1: Дизюнкция \vee

На български има смисъл на "или". Дизюнкцията е вярна, когато поне едно от двете съждения е вярно, тоест:

p	q	$p \vee q$
F	F	F
F	T	T
T	F	T
T	T	T

Определение 2: Конюнкция \wedge

На български има смисъл на "и". Конюнкцията е вярна, когато и двете съждения са верни, тоест:

p	q	$p \wedge q$
F	F	F
F	T	F
T	F	F
T	T	T

Определение 3: Изключващо или \oplus

На български има смисъл на "или..., или". Изключващото или ни дава истина, ако точно едно от двете съждения е вярно, тоест:

p	q	$p \oplus q$
F	F	F
F	T	T
T	F	T
T	T	F

Определение 4: Импликация \Rightarrow

На български има смисъл на "ако..., то". Импликацията $p \Rightarrow q$ се състои от две части: p наричаме антецедент или предпоставка, а q - консеквент. Таблицата на истинност е следната:

p	q	$p \Rightarrow q$
F	F	T
F	T	T
T	F	F
T	T	T

Определение 5: Би-импликация \Leftrightarrow

Би-импликацията $p \Leftrightarrow q$ на български има смисъл на " p , тогава и само тогава когато q ". Таблицата на истинност е следната:

p	q	$p \Leftrightarrow q$
F	F	T
F	T	F
T	F	F
T	T	T

Тя задава еквивалентност на две съждения, тоест за всяка стойност на простите съждения, участващи в тях, тяхната истинност да съвпада.

Определение 6: Отрицание \neg

Отрицанието ни връща противоположната стойност на това, което връща съждението, тоест:

p	$\neg p$
F	T
T	F

Приоритет на логическите съюзи

1. Отрицание
2. Конюнкция
3. Дизюнкция

Еквивалентност на съставни съждения

Определение 7: Тавтология

Едно съставно съждение е тавтология, ако за всяка стойност на простите съждения в него, стойността му е истина. Например съждението $p \vee \neg p$ има следната таблица.

p	$p \vee \neg p$
F	T
T	T

Определение 8: Противоречие

Едно съставно съждение е противоречие, ако за всяка стойност на простите съждения в него, стойността му е лъжа. Например съждението $p \wedge \neg p$ има следната таблица.

p	$p \wedge \neg p$
F	F
T	F

Определение 9: Условност

Едно съставно съждение е условно, ако за поне една стойност на простите му съждения е истина и за поне една е лъжа. Например съждението $\neg p$ има следната таблица.

p	$\neg p$
F	T
T	F

Определение 10: Еквивалентни съждения

Нека p и q са съждения. Те са еквивалентни, ако тяхната би-импликация е тавтология. Ще бележим го бележим така: $p \equiv q$.

Свойства на логическите съюзи

- 1.Свойства на константите: $p \vee T \equiv T$, $p \wedge F \equiv F$, $p \vee F \equiv p$, $p \wedge T \equiv p$
- 2.Свойства на отрицанието: $p \wedge \neg p \equiv F$, $p \vee \neg p \equiv T$
- 3.Свойства на идемпотентност: $p \wedge p \equiv p$, $p \vee p \equiv p$
- 4.Закон за двойното отрицание: $\neg(\neg p) \equiv p$
- 5.Комутативност: $p \wedge q \equiv q \wedge p$, $p \vee q \equiv q \vee p$, $p \iff q \iff q \iff p$, $p \oplus q \equiv q \oplus p$
- 6.Асоциативност: $(p \wedge q) \wedge r \equiv p \wedge (q \wedge r)$, $(p \vee q) \vee r \equiv p \vee (q \vee r)$, $(p \oplus q) \oplus r \equiv p \oplus (q \oplus r)$
- 7.Дистрибутивност: $p \wedge (q \vee r) \equiv (p \wedge q) \vee (p \wedge r)$, $p \vee (q \wedge r) \equiv (p \vee q) \wedge (p \vee r)$
- 8.Закони на Де Морган: $\neg(p \vee q) \equiv \neg p \wedge \neg q$, $\neg(p \wedge q) \equiv \neg p \vee \neg q$

9.Поглъщане: $p \vee (p \wedge q) \equiv p$, $p \wedge (p \vee q) \equiv p$

10.Свойство на импликацията: $p \Rightarrow q \equiv \neg p \vee q$

11.Свойства на би-импликацията: $p \Leftrightarrow q \equiv (p \Rightarrow q) \wedge (q \Rightarrow p) \equiv (p \wedge q) \vee (\neg p \wedge \neg q) \equiv (\neg p \vee q) \wedge (p \vee \neg q)$

Предикатна логика

Определение 11: Едноместен предикат

Едноместен предикат е съждение, в което има "празно място", в което се слага обект от някаква предварително зададена област, наречена домейн. За всеки обект от домейна, предикатът е или истина или лъжа.

Пример: Всеки кон е Нека домейн е {син,кафяв,жълт,червен}. Очевидно като сложим на празното място кафяв, то съждението ще е истина, а при заместване с някой от другите цветове, бихме имали лъжа, ако говорим за истиността на съждението в житейския смисъл.

Квантори

Кванторите са символите \forall и \exists . Първият означава "за всяко", а вторият "съществува".

Пример за използване на кванторите: Нека $A = \{\text{ябълка, круша, банан}\}$ и $B = \{\text{портокал, краставица}\}$ са домейни съответно за първото и второто съждение, които ще разгледаме. Да разгледаме следните съждения:

1. $\forall x \in A$ x е плод. (Означава всеки обект от областта A е плод.)

2. $\exists x \in A$ x е зеленчук. (Означава, че има обект от областта A , който е зеленчук.)

3. $\exists x \in B$ x е плод. (Означава, че има обект от областта B , който е плод.)

4. $\forall x \in B$ x е зеленчук. (Означава, че всеки обект от областта B е зеленчук.)

Първото съждение е вярно, понеже ябълката е плод, крушата е плод и бананът е плод.

Второто съждение е невярно, понеже нито ябълката, нито крушата, нито бананът е зеленчук.

Третото съждение е вярно, понеже портокалът е плод.

Четвъртото съждение е невярно, понеже портокалът не е зеленчук.

Многоместни предикати

Както при едноместните предикати, тук също имаме съждение с "празни места които "запълваме" с обекти от домейна. Например:

$(\forall x \in \mathbb{N})(\exists y \in \mathbb{N})[x < y]$. За всяко естествено число x , можем да намерим друго естествено число y , такова че x е по - малко от y .

Отрицания на предикатни формули

Когато имаме предикат от вида $\forall x P(x)$, то отрицанието е $\exists x \neg P(x)$. Обратно, ако имаме предикат от вида $\exists x P(x)$, то отрицанието му е $\forall x \neg P(x)$.

Ще разгледаме известната дефиниция на Коши за граница на функция. Тук домейнът ни е D .

Нека a е точка на съгъстяване на $D \subseteq \mathbb{R}$. Казваме, че функцията $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ има граница L при x клонящо към a , ако:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x (0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - L| < \varepsilon).$$

Сега отрицанието му е $\neg (\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x (0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - L| < \varepsilon)) \equiv$

$$\equiv \exists \varepsilon > 0 \neg (\exists \delta > 0 \forall x (0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - L| < \varepsilon)) \equiv$$

$$\equiv \exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \neg (\forall x (0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - L| < \varepsilon)) \equiv$$

$$\equiv \exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists x (\neg (0 < |x - a| < \delta \implies |f(x) - L| < \varepsilon)) \equiv$$

$$\equiv \exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists x (\neg (\neg (0 < |x - a| < \delta \vee |f(x) - L| < \varepsilon))) \equiv$$

$$\equiv \exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists x (0 < |x - a| < \delta \wedge |f(x) - L| \geq \varepsilon)$$

Множества

Множеството се приема за първично понятие и не се дефинира, но се отбелязват свойствата му. Примери за множества:

$A = \{a, b, c\}$ е множеството от символите a, b и c . $B = \{\text{ябълка, круша}\}$ е множеството от ябълка и круша. Множеството $C = \{b, a, c\}$ съвпада с множеството A , понеже съдържат едни и същи елементи и както казахме наредбата няма значение. $D = \{a, b, a, c\}$ не е множество, защото има елемент, който се повтаря, в случая това е символът a . В такъв случай D се нарича мултимножество.

Аксиома за обема

Определение 12: Подмножество \subseteq

Нека A и B са множества. A е подмножество на B , тогава и само тогава когато всеки елемент на A се съдържа в B . Означаваме го с $A \subseteq B$. Тоест на формалния език дефиницията е следната: $A \subseteq B \iff \forall x \in A \implies x \in B$.

Пример: $\{1, 3\} \subseteq \{1, 2, 3\}$

Определение 13: Аксиома за обема

Ако две множества A и B имат едни и същи елементи, то те са равни:

$$\forall x (x \in A \iff x \in B) \equiv A \subseteq B \wedge B \subseteq A$$

Аксиома за отделянето

Определение 14: Аксиома за отделянето

Нека M е множество и $P(x)$ е едноместен предикат с домейн M . Тогава има множество $M' \subseteq M$, за което $P(x)$ е в сила за всеки елемент от M' .

Например: $\mathbb{N}' = \{x \in \mathbb{N} | x \text{ е четно} \}$. Така N' съдържа всички естествени числа, които са четни.

Аксиома за степенното множество

Определение 15: Степенно множество

За всяко множество M съществува множество 2^M , което съдържа всичките му под-мва, тоест $2^M = \{m | m \subseteq M\}$.

Например нека $M = \{a, b\}$. Тогава $2^M = \{\emptyset, \{a\}, \{b\}, \{a, b\}\}$, където \emptyset е празното множество, тоест \emptyset .

Кардиналност на множество

Понеже още не сме дефинирали какво е функция, ще кажем неформално какво е кардиналност на множество. Нека M е множество. Кардиналност на M наричаме броят на елементите му, ако M съдържа краен брой елементи. Бележим го с $|M|$. Например $|\{1, 2, 3\}| = 3$, а \mathbb{N} е безкрайно. Ако кардиналността на M е m , то кардиналността на 2^M е 2^m .

Основните множества в математиката

$\mathbb{N} = \{1, 2, \dots\}$ е множеството на естествените числа. В различните предмети числото 0 също може да бъде считано за естествено

$\mathbb{Z} = \mathbb{N} \cup \{-n | n \in \mathbb{N}\} \cup \{0\} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, \dots\}$ е множеството на целите числа

$\mathbb{Q} = \left\{ \frac{a}{b} | (a, b) = 1 \right\}$ е множеството на рационалните числа. $(a, b) = 1$ означава, че най - големият общ делител на a и b е 1.

\mathbb{R} - множеството на реалните числа

$\mathbb{C} = \{a + bi | a, b \in \mathbb{R} \wedge i^2 = -1\}$ - множеството на комплексните числа

Операции върху множества

По - надолу ще смятаме, че A и B са множества, освен ако друго не е изрично казано. $C \cup$ ще означаваме универсалното множество над A и B , тоест $A \subseteq \mathbb{U}$ и $B \subseteq \mathbb{U}$.

Определение 16: Обединение на множества \cup

Множеството $A \cup B = \{x | x \in A \vee x \in B\}$ се нарича обединение на множествата A и B .

Пример: $A = \{1, 3\}$, $B = \{2, 3\}$. Тогава $A \cup B = \{1, 2, 3\}$.

Определение 17: Сечение на множества \cap

Множеството $A \cap B = \{x | x \in A \wedge x \in B\}$ се нарича сечение на множествата A и B .

Пример: $A = \{1, 3\}$, $B = \{2, 3\}$. Тогава $A \cap B = \{3\}$.

Определение 18: Разлика на множества \setminus

Множеството $A \setminus B = \{x | x \in A \wedge x \notin B\}$ се нарича разлика на A с B .

Пример: $A = \{1, 3\}$, $B = \{2, 3\}$. Тогава $A \setminus B = \{1\}$.

Определение 19: Симетрична разлика на множества Δ

Множеството $A \Delta B = \{x | x \in A \oplus x \in B\}$ се нарича симетрична разлика на A с B .

Пример: $A = \{1, 3\}$, $B = \{2, 3\}$. Тогава $A \Delta B = \{1, 2\}$.

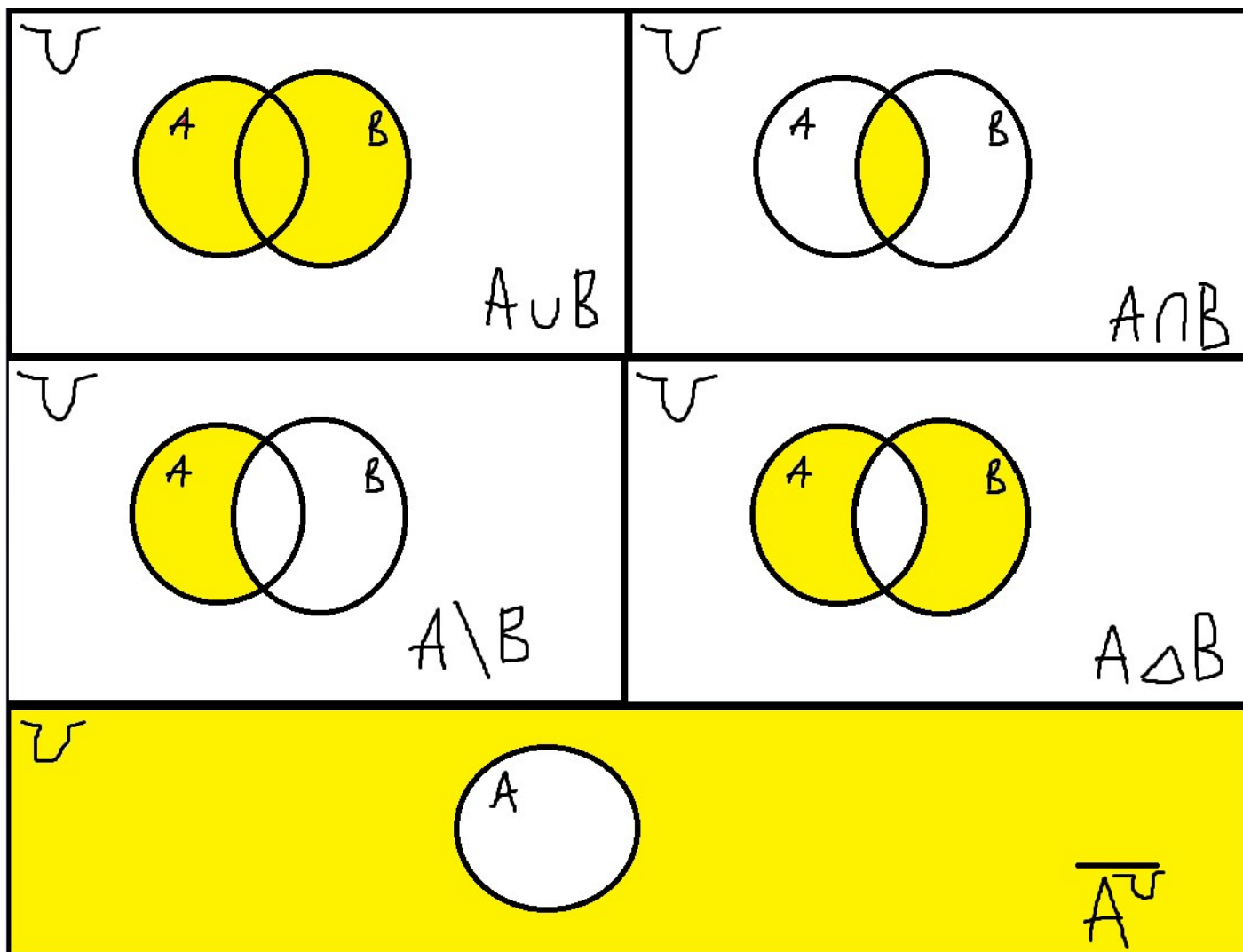
Определение 20: Допълнение на множество \overline{A}

Множеството $\overline{A}^{\mathbb{U}} = \{x \in \mathbb{U} | x \notin A\}$ се нарича допълнение на A спрямо \mathbb{U} .

Пример: $\mathbb{U} = \{1, 2, 3, 4, 5\}$, $A = \{1, 3\}$. Тогава $\overline{A}^{\mathbb{U}} = \{2, 4, 5\}$.

Диаграми на Вен за операциите върху множества

Диаграмите на Вен е нагледно представяне на логическото отношение между крайни множества.
Рисунка на диаграма на Вен НЕ Е ДОКАЗАТЕЛСТВО!

Свойства на операциите върху множества

Нека A, B, C са произволни множества и U е множество, за което: $A \subseteq U$ и $B \subseteq U$ и $C \subseteq U$. Тогава следните свойства са в сила:

1. Свойства на празното множество и универсума: $A \cup U = U$, $A \cap U = A$, $A \cup \emptyset = A$, $A \cap \emptyset = \emptyset$.
2. Свойства на допълнението: $A \cup \overline{A} = U$, $A \cap \overline{A} = \emptyset$.
3. Свойства на идемпотентност: $\overline{\overline{A}} = A$, $A \cap A = A$
4. Закон за двойното допълнение: $\overline{\overline{A}} = A$
5. Комутативност: $A \cap B = B \cap A$, $A \cup B = B \cup A$, $A \Delta B = B \Delta A$
6. Асоциативност: $(A \cap B) \cap C = A \cap (B \cap C)$, $(A \cup B) \cup C = A \cup (B \cup C)$, $(A \Delta B) \Delta C = A \Delta (B \Delta C)$
7. Дистрибутивност: $A \cap (B \cup C) = (A \cap B) \cup (A \cap C)$, $A \cup (B \cap C) = (A \cup B) \cap (A \cup C)$
8. Закони на Де Морган: $\overline{A \cap B} = \overline{A} \cup \overline{B}$, $\overline{A \cup B} = \overline{A} \cap \overline{B}$.
9. Поглъщане: $A \cap (A \cup B) = A$, $A \cup (A \cap B) = A$.

Декартово произведение

Определение 21: Декартово произведение

$A \times B = \{(a, b) | a \in A \wedge b \in B\}$ ще наричаме декартово произведение на множеството A с множеството B . Елементите на това множество се наричат наредени двойки.

Пример: $A = \{1, 2\}$, $B = \{a, b\}$. Тогава $A \times B = \{(1, a), (1, b), (2, a), (2, b)\}$. Забележете, че $A \times B \neq B \times A$. Аналогично можем да дефинираме декартово произведение на повече от две множества, като то НЕ е асоциативно. Можем да разгледаме декартовото произведение на едно множество със себе си n пъти. Например $\mathbb{R}^n = \{(a_1, \dots, a_n) | a_i \in \mathbb{R} \forall i \in \{1, 2, \dots, n\}\}$ ни дава множеството от всички n -мерни вектори с реални координати. С \mathbb{R} се означава множеството на реалните числа.

Покриване и разбиване

Определение 22: Покриване на множество

Покриване на A е всяко множество от множества M , за което:

1. $(\forall x \in M)[x \subseteq A]$
2. $\bigcup_{x \in M} x = A$

Примери: $A = \{1, 2, 3\}$, $M = \{\{1, 2\}, \{2, 3\}, \{3\}\}$ е покриване на A . Но $M' = \{\{1, 2\}, \{2\}\}$ не е покриване, понеже обединението на множествата от M' е множеството $\{1, 2\} \neq \{1, 2, 3\}$.

Определение 23: Разбиване на множество

Разбиване на A е всяко множество M , което е покриване на A и освен това е в сила:

$\forall x, y \in M (x \neq y \implies x \cap y = \emptyset)$.

Примери: $A = \{1, 2, 3\}$, $M = \{\{1, 2\}, \{3\}\}$ е разбиване на A . Но $M' = \{\{1, 2\}, \{2\}, \{3\}\}$ не е разбиване, понеже $\{1, 2\} \cap \{2\} = \{2\} \neq \emptyset$.

Метод на математическата индукция

Индукцията е метод за формално доказване на свойства на естествените числа или равномошни с \mathbb{N} множества. Състои се от следните стъпки: Нека $P(x)$ е предикат с домейн \mathbb{N} . Нека $m, n \in \mathbb{N}$ и $n \geq m$. Ако са изпълнени следните неща:

База: Доказателство, че $P(m)$ е истина.

Индукционна хипотеза: Допускаме, че за произволно $k \in \mathbb{N} \wedge k \geq m$ $P(k)$ е истина.

Индукционна стъпка: Доказваме, че $P(k+1)$ е истина, като използваме, че $P(k)$ е истина.

Така сме доказали, че $\forall n \geq m (P(n))$ е истина.

Пример: Да се докаже, че $\forall n \in \mathbb{N}$ сумата $1+2+\dots+n = \frac{n(n+1)}{2}$.

Доказателство. Ще използваме метода на математическата индукция, за да докажем твърдението.

База: Нека $n = 1$. Тогава като заместим n с 1 получаваме $\frac{1(1+1)}{2} = \frac{2}{2} = 1$. Значи $P(1)$ е истина.

Индукционно предположение: Допускаме, че за произволно $k \geq 1$ твърдението е в сила. Тоест $1+2+\dots+k = \frac{k(k+1)}{2}$.

Индукционна стъпка: Ще докажем, че $1+2+\dots+k+(k+1) = \frac{(k+1)(k+2)}{2}$. От индукционната хипотеза имаме, че $1+2+\dots+k = \frac{k(k+1)}{2}$. Тогава имаме $\frac{k(k+1)}{2} + (k+1) = \frac{k(k+1)+2(k+1)}{2} = \frac{(k+1)(k+2)}{2}$. Така доказахме, че $P(k+1)$ е истина и значи $\forall n \in \mathbb{N} (P(n))$ е истина. \square

Защо работи? Ами нека си вземем едно такова естествено число например 3. Защото е вярно за 2, а защото е вярно за 2? Ами защото е вярно за 1, а за 1 е вярно от базата.

Има задачи, обаче в които просто да допуснем за произволно число не ни е достатъчно. Ще въведем силна индукция. При нея имаме $t > 1$ на брой бази и в зависимост от това, можем да използваме, че твърдението е вярно за $n-1, n-2, \dots, n-t$. Структурата е следната:

База: Доказателство, че $P(m) \wedge P(m+1) \wedge \dots \wedge P(m+t-1)$.

Индукционно предположение: Нека $k > m \wedge P(m)$ е истина $\wedge P(m+1)$ е истина $\wedge \dots \wedge P(m+t-1)$ е истина $\wedge \dots \wedge P(k-1)$ е истина.

Индукционна стъпка: Доказваме, че $P(k)$ е в сила, като използваме, че $P(k-1)$ е истина и $P(k-2)$ е истина и \dots и $P(m)$ е истина.

Пример: Да се докаже, че $\forall n \in \mathbb{N} \wedge n \geq 8, n$ може да се представи в следния вид: $n = 5a + 3b$, където $a, b \in \mathbb{N}$.

Доказателство. Да се опитаме да го докажем със слаба индукция.

База: Ще докажем, че $P(8)$ е истина. $8 = 5 \cdot 1 + 3 \cdot 1$ и $1 \in \mathbb{N}$. Значи $P(8)$ е истина.

Индукционна хипотеза: Да допуснем, че за произволно $k \in \mathbb{N}$ $P(k)$ е истина, тоест $\exists a, b \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, за които $k = 5a + 3b$.

Индукционна стъпка: Знаем, че $k = 5a + 3b$ и значи $k+1 = 5a + 3b + 1$, но така нищо не можем да докажем. Значи има два варианта: или твърдението не е вярно или индукционното ни предположение не е достатъчно силно. Да опитаме сега със силна индукция.

База: Ще докажем, че $P(9)$ е истина и $P(10)$ е истина. $9 = 5 \cdot 0 + 3 \cdot 3$ и понеже $0, 3 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, то $P(9)$ е истина. Аналогично $10 = 5 \cdot 2 + 3 \cdot 0$ и от $2, 0 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, то $P(10)$ е истина.

Индукционна хипотеза: Нека $P(8) \wedge P(9) \wedge P(10) \wedge \dots \wedge P(k-3) \wedge P(k-2) \wedge P(k-1)$ е истина за всяко $k > 10$

Индукционна стъпка: Ще докажем, че $P(k)$ е истина. От индукционната хипотеза, имаме че $P(k-3)$ е истина, тоест $k-3 = 5a + 3b$ за някои $a, b \in \mathbb{N} \cup \{0\}$. Тогава $k = 5a + 3b + 3$ и значи $k = 5a + 3(b+1)$. Щом $a, b \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, то очевидно $a, b+1 \in \mathbb{N} \cup \{0\}$. И значи $P(k)$ е истина. Тогава $\forall n \geq 8 (P(n))$ е истина. \square

Защо това работи? Ами например работи за 11, защото е вярно за $11 - 3 = 8 = 5.1 + 3.1$ и значи $11 = 5.1 + 3.2$.

Релации

Определение 24: Релация

Нека са дадени множествата A_1, A_2, \dots, A_n , които ще наричаме съответно първи, втори, ..., n -ти домейн. Релация над тези домейни е всяко $R \subseteq A_1 \times A_2 \times \dots \times A_n$.

При $n = 2$ релацията се нарича двуместна, а при $n = 1$ - едноместна.

Определение 25: Релация над декартовия квадрат

Нека A е множество. Релация над декартовия квадрат е всяко $R \subseteq A \times A$. Нека $a, b \in A$. Елементите a и b са в релация, ако $(a, b) \in R$. Алтернативен запис е aRb .

Свойства

Определение 26: Рефлексивност

Една релация R е рефлексивна, ако $\forall a \in A ((a, a) \in R)$.

Определение 27: Симетричност

Една релация R е симетрична, ако $\forall a, b \in A \wedge a \neq b ((a, b) \in R \implies (b, a) \in R)$.

Определение 28: Транзитивност

Една релация R е транзитивна, ако $\forall a, b, c \in A ((a, b) \in R \wedge (b, c) \in R \implies (a, c) \in R)$

Определение 29: Релация на еквивалентност

Една релация R е релация на еквивалентност, ако е едновременно рефлексивна, симетрична и транзитивна.

Пример за релация на еквивалентност: Равенството при естествените числа. Опитайте се да го докажете! Има и други свойства, но засега ще се спрем на тези.

Определение 30: Клас на еквивалентност

Нека $R \subseteq A \times A$ е релация на еквивалентност и $a \in A$. Тогава $[a] = \{b \in A | (a, b) \in R\}$ се нарича класът на еквивалентност на a .

Пример: $A = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ и $R = \{(a, b) | a \in A \wedge b \in A \wedge a = b\}$. Тогава $\forall a \in A ([a] = \{a\})$.

Твърдение 1: Теорема за класовете на еквивалентност

Нека $R \subseteq A \times A$ е релация на еквивалентност и M е множеството от всички класове на еквивалентност на R . Тогава M образува разбиване на A .

Например при горната релация $M = \{\{1\}, \{2\}, \{3\}, \{4\}, \{5\}\}$ очевидно е разбиване на A .

Функции

Определение 31: Частична функция

Нека X и Y са множества, които ще наричаме съответно домейн и кодомейн. Функцията f е всяка релация над $X \times Y$, за която $\forall a \in X \exists$ не повече от едно $b \in Y$, такива че $(a, b) \in f$.

Пример: $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}, \forall n \in \mathbb{N}, f(n) = \begin{cases} n & \text{if } n \text{ е четно} \\ \text{undefined} & \text{if } n \text{ е нечетно.} \end{cases}$

Определение 32: Тотална функция

Нека X и Y са съответно домейн и кодомейн. Функцията f е тотална, ако $\forall a \in X \exists$ точно един $b \in Y$, такива че $(a, b) \in f$.

Пример: $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, \forall x \in \mathbb{R}, f(x) = x + 2$. Когато кажем функция, ще си мислим за тотална функция.

Определение 33: Инекция

Нека $f: X \rightarrow Y$ е функция. f е инекция, ако $\forall x_1, x_2 \in X (x_1 \neq x_2) \implies f(x_1) \neq f(x_2)$.

Пример: $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt{x}$ е инекция, докато $f(x) = x^2$ не е инекция, защото например $f(1) = f(-1)$.

Определение 34: Сюрекция

Нека $f: X \rightarrow Y$ е функция. f е сюрекция, ако $(\forall y \in Y)(\exists x \in X)$, такива че $y = f(x)$.

Пример: $f: \mathbb{R} \setminus \{0\} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \frac{1}{x}$ не е сюрекция, защото с каквото и да заместим x , не можем да получим 0. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^+, f(x) = 2^x$ е сюрекция, защото ако искаме да получим числото $y \in \mathbb{R}^+$, то можем да заместим x с $\log_2 y$, защото $2^{\log_2 y} = y$.

Определение 35: Биекция

Една функция е биекция, ако е едновременно инекция и сюрекция.

Пример: $f: X \rightarrow X, \forall x \in X, f(x) = x$ е биекция. Тази функция се нарича идентитет.

Определение 36: Обратна функция

Нека $f: X \rightarrow Y$ е функция. Обратна функция на f е функцията $f^{-1}: Y \rightarrow X$, такава че $f(x) = y \iff f^{-1}(y) = x$.

Твърдение 2: Съществуване на обратна функция

Нека f е функция. Тогава f е обратима $\iff f$ е биекция.

Определение 37: Кардиналност на множество

Нека M е множество. Кардиналност на множество е стойността на функцията, която съпоставя на M броят на елементите му. Бележим с $|M|$.

Смисълът на инекцията и сюрекцията е следният. Ако $f: X \rightarrow Y$ е инекция, то $|Y| \geq |X|$, а ако е сюрекция, то $|Y| \leq |X|$. Така ако f е биекция, то това означава, че $|X| = |Y|$, тоест биекцията означава равномошност между двете множества.

Означения

Нека $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ е функция. Тогава

$$\sum_{i=k}^n f(i) = \begin{cases} f(k) + f(k+1) + f(k+2) + \dots + f(n) & \text{if } k \leq n \\ 0 & \text{if } k > n \end{cases}$$
$$\prod_{i=k}^n f(i) = \begin{cases} f(k)f(k+1)f(k+2)\dots f(n) & \text{if } k \leq n \\ 1 & \text{if } k > n \end{cases}$$

Кванторите \forall и \exists върху \emptyset

Всяко твърдение от вида $(\forall x \in \emptyset) P(x)$ винаги е истина, а всяко твърдение от вида $(\exists x \in \emptyset) P(x)$ е лъжа.

Например: Нека имаме маса, върху която няма бутилки. Тогава съждението "Всяка бутилка на масата е зелена" е истина, а съждението "има бутилка на масата, която е зелена" е лъжа.

Как доказваме твърдения

За да докажем, че твърдение от вида $(\forall x \in A)(P(x))$ е достатъчно да си вземем произволно $x \in A$ и за него да докажем, че $P(x)$ е истина.

За да докажем, че твърдение от вида $(\exists x \in A)(P(x))$ е достатъчно да посочим един представител $x \in A$, за който $P(x)$ е истина.

За да докажем, че твърдение от вида: $p \implies q$ има два варианта:

Вариант 1: Допускаме, че p е истина и се опитваме да докажем, че q е истина.

Вариант 2: Доказваме твърдението в контрапозиция, тоест импликацията $\neg q \implies \neg p$, което е еквивалентно с $p \implies q$.

Вариант 3: Допускане на противното. Нека p е истина и допуснем, че q не е истина. Тогава $\neg q$ е истина и доказваме, че тогава не е вярно p , което е в противоречие с допускането, че p е истина, което значи че $(p \wedge \neg q) \implies F \equiv \neg p \vee \neg(\neg q) \equiv \neg p \vee q \equiv p \implies q$ е истина. Често противоречието се отбелязва с ! .

Пример: Ще докажем, че ако имаме числото $\sqrt{2}$, то то не е рационално число. Да допуснем, че е рационално число, тогава $\sqrt{2} = \frac{a}{b}$, където $a, b \in \mathbb{Z}$ и $b \neq 0$ и a и b са с различна четност. Повдигаме двете страни на квадрат и получваме $\frac{a^2}{b^2} = 2$, тоест $a^2 = 2b^2$.

1 случай: a и нечетно и b е четно. Тогава a^2 също е нечетно и b^2 също е четно. Но тогава $2b^2$ е

четно и значи a е четно \nmid , защото допуснахме, че a е нечетно.

2 случай: a е четно и b е нечетно. Тогава $a = 2k$ за $k \in \mathbb{Z}$ и $b = 2p + 1$ за $p \in \mathbb{Z}$. Тогава $a^2 = 4k^2$ и значи a^2 се дели на 4, което значи че $2b^2$ се дели на 4, което значи че b^2 се дели на 2, тоест b^2 е четно, но това би означавало, че и b е четно \nmid , защото допуснахме че b е нечетно.

Сега изчерпахме всички възможни случаи за a и b , поради което твърдението ни е доказано \square .

Когато имаме твърдение за естествените числа, често се използва индукция, ако е възможно, но понякога може да има много по - просто доказателство.

Естествено, много от твърденията могат да се докажат по много различни начини.

Забелязани грешки/препоръки

Ако сте забелязали някакви грешки във файла или имате някакви препоръки, моля да ми пишете на ionko333@abv.bg или във фейсбук Йонко Йонков. Надявам се този файл да ви помогне със следването във ФМИ. Благодаря на Иво Стратев за откриването и коригирането на голям брой грешки във файла и многото препоръки.